

Gouldsamadine (*Erythrura gouldiae*)

Beskrivelse

Gouldsamadinen er en lille, ualmindeligt smuk og farvestrålende fugl fra det nordlige Australien. Den blev første gang beskrevet i 1844 af ornitolog John Gould, der valgte at opkalde den efter hans kone. Noget, der er lidt specielt ved denne art, er, at den i naturen findes med hele tre forskellige hovedfarver – rød, sort og gul. I fangenskab er der dog efterhånden fremavlet mere end 50 forskellige farvevarianter. Gouldsamadinen er et socialt flokdyr, der ofte ses flyve rundt i store, kvidrende flokke på op til 100 fugle. Den bør derfor have selskab af artsfæller. Da den er en udpræget pardanner, vil den mest harmoniske flok bestå af ét eller flere par. Det er dog også muligt udelukkende at holde hunner eller hanner sammen, hvis du ikke ønsker, at der skal komme unger. Gouldsamadinen trives også godt i selskab med andre småfugle som mågefinker, undulater, nymfeparakitter m.m. Når Gouldsamadinen er 10-12 måneder gammel, er den kønsmoden og således klar til at stifte familie. Der lægges typisk 4-6 æg, og disse klækker efter 12-14 dage. Det kan være uhyre svært at se forskel på kønnet hos de nyklækkede unger, men hos de voksne går det lidt lettere. Selvom både han og hun har en smuk og farvestrålende fjerdragt, er hunnen noget mere afdæmpet i farven. Som fuldt udvokset måler Gouldsamadinen 13-15 cm og vejer 10-15 gram. Den kan blive helt op til 10 år gammel, selvom en levealder på 5-7 år er langt mere almindelig.

Fodring

I naturen lever Gouldsamadinen hovedsageligt af frø, forskellige blade og insekter i ny og næ. Som grundfoder bruges derfor en specialfremstillet tropeblanding eller pillefoder til finker, og der suppleres med hirsekolber, kanariefrø, frugt, grøntsager og naturgrønt som græs, mælkebøtter, skvalderkål m.m. Ligesom alle andre fugle tåler de ikke avocado og kartofler, der i selv ganske små mængder kan gøre dem alvorligt syge og endda medføre døden. Gouldsamadiner har et meget højt stofskifte. De skal derfor spise ofte og må aldrig løbe tør for foder. De har desuden brug for relativt store mængder kalk og bør derfor have adgang til en kalksten, sepiaskaller eller varmebehandlede strandskaller. Det anbefales også at give dem et par dråber torskalevertran i frøblandingen én gang om ugen, da det hjælper dem til at optage kalken. Som proteintilskud kan tilbydes små melorme og andre insekter samt æggefoder én gang om ugen. De skal naturligvis også have adgang til rent vand dagligt.

Daglig pasning

Gouldsamadiner fylder ikke meget, men det betyder ikke, at den ikke har brug for plads. Gouldsamadiner er hurtige og adrætte flyvere, og de bør derfor som udgangspunkt altid holdes i en voliere, hvor de har rig mulighed for at bevæge sig. Er det ikke muligt, kan et mindre tremmebur i metal gå an, hvis blot de får en daglig flyvetur udenfor buret. To fugle kræver som absolut minimum et bur på 80x40x60 cm men meget gerne større. I bunden af buret lægges et lag bark- eller bølgeflis (brug ikke sandpapir eller fuglesand), mens den øvre del af buret indrettes med naturgrene i forskellige størrelser, tykkelse og træsorter. Jo mere varierede grenene er, jo mere interessante er de for Gouldsamadinen, der ikke blot bruger dem til at sidde på men også til at slibe kløerne. Brug derfor gerne grene med masser af bark, kviste, blade, knopper og knaster. Gouldsamadiner har også stor glæde af en redekasse, de kan gemme sig i, samt et vandbad og legetøj som gynger, reb i naturmaterialer m.m. Buret placeres lyst men ikke i direkte sollys og heller ikke i træk, da Gouldsamadiner er modtagelige overfor luftvejsinfektioner. Buret bør derfor heller ikke stå direkte på gulvet. Vælger du at holde dine Gouldsamadiner i en udendørs voliere, er det vigtigt, at de har mulighed for at søge ly i et opvarmet og frostsikret rum. Gouldsamadiner er nemlig en smule sårbare overfor kulde og trives derfor bedst ved 20-23 grader.

Håndtering

Selvom Gouldsamadinen er en social og meget nysgerrig, lille fugl, må du ikke forvente, at den bliver håndtam. Gouldsamadiner er ikke egentlige kæledyr men skal snarere betragtes som værende på linje med akvariefisk – de er flotte og meget underholdende at kigge på men ser sig helst fri for berøring. De er derfor heller ikke velegnede kæledyr for børn. Det kan dog være nødvendigt at indfange dine Gouldsamadine som fx ved sygdom eller under de daglige flyvture udenfor buret. Brug da et lille fangstnet, da du på den måde undgår at klemme dem og jage dem unødigt rundt. Disse kan købes i de fleste velassorterede dyrehandlere. Når du har dine Gouldsamadiner udenfor buret, skal du huske at lukke alle døre og vinduer. Har du store vinduespartier, er det desuden en god idé at dække dem til, så de ikke flyver mod dem.